

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4909/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Златан Куртовић, адвокат из ..., против туженог „Генерали осигурање Србија“ ад Београд, коју заступа пуномоћник Весна Цукавац, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 90/22 од 18.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 90/22 од 18.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 90/22 од 18.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 13/20 од 01.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете настале у саобраћајној незгоди од 22.10.2018. године исплати и то: за претрпљене физичке болове износ од 30.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ преко досуђених 30.000,00 динара до траженог износа од 80.000,00 динара и за претрпљени страх преко досуђених 20.000,00 динара до траженог износа од 70.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 90/22 од 18.02.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија

сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Наиме, нижестепени судови су оценили да тужилци припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и претрпљени страх, применом члана 200. ЗОО, оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, ово правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињенично-правну ситуацију, а тужилца није доставила одлуке суда којима би поткрепила своје тврдње о неуједначеној судској пракси у тумачењу и примени материјалног права у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете. Из наведеног разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 03.01.2020. године. Вредност предмета спора побијеног дела правоснажне пресуде је 100,000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке..

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић